

Spiraea alba

tawuła biała

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Wyprostowany krzew do 1,5 m wysokości. W stanie dzikim zasiedla mokre łąki, otwarte przestrzenie wzdłuż strumieni lub jezior we wschodniej i środkowej części Ameryki Północnej. Rozrasta się wytwarzając liczne odrosty korzeniowe. Pędy sztywne, wyprostowane, brązowożółte i nagie. Liście zielone, wąskoeliptyczne, do dł. 8 cm, brzegiem ząbkowane, nagie, spodem jaśniejsze. Kwiaty drobne, białe zebrane w szrokostożkowate kwiatostany dł. do 12 cm. Kwitnie w czerwcu i lipcu. Krzew o małych wymaganiach glebowych, wytrzymały na niskie temperatury i na suszę. Preferuje gleby gliniaste, ciężkie, ale również może rosnąć na glebach o umiarkowanej wilgotności. Toleruje stanowiska słoneczne i zacienione. Polecany do zadrzewień przydrożnych, wiejskich, miejskich i osiedlowych oraz dla celów rekultywacyjnych szczególnie dla terenów zniszczonych przez przemysł. Dobrze rośnie w miejscach zacienionych, np. pod konarami wysokich drzew.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Magdalena Tomżyńska

zasięg geograficzny	wschodnia części Ameryki Północnej.
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 1 m do 2 m

barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	białe
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój ozdobne z kwiatów
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Przemysław Bąbelewski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

